

Jön az Isten

Lectio: Ézs 57,1-13

Textus: Ézs 57,14-21

Böjtfő vasárnapján ez az Ige rendeltetett nekünk a magyarországi bibliaolvasó kalauz szerint. Jó hallani már az Ige elején, hogy **egy szó szól**. Szól egy szó – mondja a próféta.

Már annak idején Mózeshez is ez a szó hangzott ott az égő csipkebokorból. Ezt hallotta Mózes: Vagyok, aki vagyok, vagy leszek, aki leszek. Vagyis az örökké élő, örökké létező Isten szólt hozzá.

Az Úr Isten szólt a prófétákhoz is. Ők nem égő csipkebokorból hallják az Urat, hanem az Ő Szent Lelke által ihletve.

Most is, ebben az Igében is az Isten szól.

Mit mond az Úr Isten ma nekünk az Ige által? **Töltsétek, töltsétek! Készítsétek az utat!** – vagyis a gödröket be kell tömni. A gödrös úton nehezen halad az ember és kellemetlen az utazás.

Isten most a lelki életünkre mondja, hogy töltsük fel a gödröket. Vagyis a mélységből Isten Lelke által ki akar hozni. Ézsaiás 40-ben is erről olvasunk. A pusztában egyengetni kell az Úrnak útját. Minden völgy fel kell, hogy emelkedjen, minden hegy pedig alá kell, hogy szálljon és az egyenetlen egyenessé kell hogy legyen. Ilyen úton akarja Isten a maga népét hazavezetni a pusztából.

Itt is erről van szó a 14. versben, de most ezen az egyenes úton maga Isten jön, maga Isten közeledik népéhez. Közeledik Jézus Krisztus által, mert segíteni, gyógyítani, vigasztalni akar bennünket. Így közeledik hozzánk Jézus Krisztus által. Mennyire szükségünk van nekünk erre! Hiszen mindnyájan segítségre szorulunk. Ez a világ beteg és vigasztalan. Beteg az ember a bűnei miatt és vigasztalásra szorul, mert látja, hogy a maga erejéből nem tud bűneiből kiszabadulni.

Ebben a böjti időszakban éppen ezt láthatjuk, tapasztalhatjuk meg. Mi az elesettek, a segítségre szorulóknak érezzük, látjuk, tudjuk, hogy Jézus azért jött, hogy sebei által leljünk gyógyulást és nyerjünk vigasztalást. Azért vállalta a szenvedések útját, hogy bennünket megszabadítson bűneinktől és gyógyulásunk legyen.

Ugyanis mi az Ige szerint a **telhetetlenség vétkében** leledzünk, elfordulunk Istentől és megyünk a magunk útján. Ilyenkor az ember beteggé válik. Mert bármivel rendelkezik is, nincs békessége, öröme. Vágyik mindig valami többre. Telhetetlen lesz és ilyenkor méltatlankodik, háborog. Beteggé válik.

De van lehetőség a gyógyulásra. A bűnbánat. Az alázatos, bűnbánó ember megtapasztalja, hogy Jézus Krisztus által van számára gyógyulás.

Jön az Úr, de nem csak Ő. Azt halljuk, hogy **készítsétek az utat**, vagyis az ember is akar Istennel találkozni. Nem csak Isten jön, hanem az ember is közeledik Istenhez. Kik találkoznak? Az Isten és az ember.

Isten, aki a magasságban lakozik. A Szent, a Magasztos, a Magasságos, a Felséges. Ő magasságban és szentségben lakik, **de** az alázatosokkal és megtört szívűekkel is. És meg akar eleveníteni bennünket. A Sátán megront bennünket, szívünket megkeményíti, de Isten megújít bennünket és A bűntől megtört szívünket Jézus Krisztus által bekötözi.

Megteremtem ajkaikon a hálaadásnak a gyümölcsét – mondja az Úr. Az az ember, aki nap-mint nap tapasztalja az Úr gyógyító hatalmát, hallja vigasztalását, az hálás szívvel jön, hogy dicsőítse az Urat. Jön a templomba amikor csak teheti és otthon is a belső szobájában hálátelt szívvel magasztalja az Urat és hálából szolgál Neki egész életében.

Sőt, még azt is mondja az Úr, hogy békességet akar adni. A békesség, vagy az ősi nyelven a **sálóm** külső és belső békességet jelent. Akinek békessége van, az boldog, sikeres, megszentelődött életű ember. Ezt a békességet csak az Istennel való közösségben élve kapjuk meg. Amikor imádkozva, Igét olvasva Istennel vagyunk közösségben, akkor mindig békességünk van és boldogok vagyunk. Ezért olyan fontos, hogy rendszeresen imádkozzunk, az Igét olvassuk és az Isten parancsolatait, rendeléseit, végzéseit szerint szolgáljunk az Ő dicsőségére és az emberek javára.

Amikor azonban elszakadunk az Istentől, nincs békességünk. Bűneink elszakítanak az Úrtól és ilyenkor elégedetlenek, nyugtalanok, idegesek, békétlenek leszünk. Elszakadunk Tőle, a minden jónak forrásától és így békétlenné válik az ember.

Nos, Jézus ezért jött, hogy ezt a békességet adja vissza nekünk. Neki nagy árat kellett ezért fizetnie. Szenvedések között szolgált itt a földön, kimondhatatlan kínok között halt meg a kereszten és még ott is érettünk imádkozott. És elvégezte a megváltás nagy munkáját. Ezért mondta: **Elvégeztetett!**

Az Istentől elszakadt embernek azonban nincs békessége. Ezt az Igénk így fogalmazza meg: **Nincs békesség, szól Istenem, a hitetleneknek!** Milyen fontos a keresztyén ember számára a hit. Hinni, hogy Isten gyógyít Jézus által! Hinni, hogy Isten vigasztal Jézus által! Hinni, hogy Isten megújít Jézus által! Hinni, hogy van bűnbocsánat! Hinni, hogy van örök élet! Nekem is! Neked is! Mindnyájunknak! Különben, ha nem hiszünk, nincs békességünk.

A hitetlen ember olyan, mint a háborgó tenger, amely nem nyughatik, és amelynek vize iszapot és sárt hány ki. Mennyi ilyen ember van. Keresztyénnek vallja magát, de mindig háborog mindenért. Méltatlankodik, elégedetlenkedik. Másokat besároz és iszapossá, járhatatlanná tesz maga körül mindent. Ezért nem tud sok hitves, gyermek, barát Isten felé menni, mert a háborgó ember iszapossá, járhatatlanná teszi az utat az Úr felé.

Olyan megnyugtató hittel, bizalommal Istenre bízunk magunkat, aki bár Szent, Felséges, Magasztos, mégis vállalja velünk, az alázatosokkal és megtört szívűekkel a közösséget. Így lehet és így les békességünk. Menjünk hát bizalommal a szent asztalhoz, hogy lélekből a szent jegyek által közösségben lehessünk a békesség Fejedelmével, Jézus Krisztussal.

Ámen.

Biharszentjános, 2016.02.14.

Csomay Árpád.

